

اخبار کارگری

برگزاری دومین دور تجمع کارکنان دفاتر سهام عدالت در تهران

جمعی از نمایندگان کارکنان شاغل در دفاتر تعاونی‌های شهرستانی سهام عدالت کشور، دیروز برای دومین روز متوالی مقابل ساختمان وزارت اقتصادو دارایی تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این کارکنان که به نامشخص بودن وضعیت شغلی و عدم دریافت حدوداً دو سال مطالبات معوقه خود معترض هستند، تاکید دارند که پس از ۱۹ سال فعالیت در دفاتر شرکت‌های تعاونی سهام عدالت، دچار مشکل شده و در این میان کسی پیگیر وضعیت شغلی و معیشتی آنها نیست.

کارکنان معترض سهام عدالت کشور که همگی از مددجویان تحصیلکرده نهادهای حمایتی بهزیستی و کمیته امداد و اقصار ضعیف جامعه‌اند و از شهرستان‌های مختلف برای پیگیری وضعیت شغلی و مطالبات معوقه خود عازم تهران شده‌اند، درباره مشکلات خود گفتند: مشکلات کارکنان سهام عدالت از حدوداً ۱۱ سال پیش هم‌زمان با الکترونیکی شدن ثبت‌نام مشمولان آغاز شده و از آن موقع تا هم‌اکنون مسئولان بدون توجه به پرداخت مطالباتشان و مشخص کردن وضعیت شغلی، ما را به حال خود رها کرده‌اند.

به گفته کارکنان سهام عدالت، علاوه بر مشکلات معیشتی ناشی از تأخیر در پرداخت حقوق که طول سالیان خدمت آنها در مناطق محروم کشور متحمل شده‌اند، مهم‌ترین موضوع کارکنان دفاتر سهام عدالت، تأخیر در پرداخت حق بیمه است که به دلیل تأخیر ایجاد شده، مشکلات زیادی در زمینه درمان برایمان ایجاد کرده است.

آنها با بیان اینکه تقریباً هر چند وقت یکبار با جیب خالی خانواده‌ایمان را در شهرستان‌های مختلف رها کرده و برای وصول مطالباتمان به تهران سفر می‌کنیم، افزودند: در نتیجه این همه دوندگی هنوز چیزی عایدمان نشده و مسئولان مربوطه در پاسخ به پیگیری‌های مرتباً وعده پیگیری می‌دهند اما در عمل هیچ واکنشی جدی از خود نشان نمی‌دهند.

مرگ دو کارگر ساختمانی بر اثر ریزش آوار

دو کارگر ساختمانی در حال انجام کار در منطقه روستایی قره‌تپه از زنجان بر اثر ریزش آوار جان باختند. به گزارش ایلنا، در حادثه ریزش آوار که ظهر روز یکشنبه در مناطق روستایی روستای قره‌تپه، واقع در ابتدای محور زنجان - بیجار رخ داد، دو کارگر حین کار بر اثر ریزش دیوار دچار حادثه شدند. این کارگران که به دلیل سنگین بودن آوار دچار مصدومیت از چند ناحیه بدن شده بودند، به‌رغم تلاش تیم‌های امدادی، در محل حادثه جان باختند.

کارنامه سبزها مقابل نهاد ریاست جمهوری تجمع کردند

جمعی از پذیرفته‌شدگان آزمون استخدامی (ماده ۲۸) با تجمع مقابل وزارت آموزش و پرورش و نهاد ریاست جمهوری، خواستار اجرای طرح «تکمیل ظرفیت» و تعیین تکلیف وضعیت شغلی خود شدند.

به گزارش ایلنا، این گروه از داوطلبان آزمون استخدامی آموزش و پرورش که تحت عنوان «کارنامه‌سبزهای ماده ۲۸» شناخته می‌شوند، برای دومین روز متوالی در تهران دست به تجمع زدند. این داوطلبان که از استان‌های مختلف کشور خود راه پایتخت، رسانده‌اند روز یکشنبه با تجمع مقابل ساختمان مرکزی وزارت آموزش و پرورش و صبح روز دوشنبه با حضور مقابل نهاد ریاست جمهوری در خیابان پاستور، خواستار رسیدگی فوری مسئولان به وضعیت استخدامی خود شدند. حاضرین در این تجمعات با تاکید بر لزوم برقراری «عدالت آموزشی» و «شفافیت در جذب»، نسبت به سیاست‌های وزارت آموزش و پرورش انتقاد کردند. عمده‌ترین خواسته این گروه، «تکمیل ظرفیت» آزمون‌های قبلی برای اشغال پست‌های خالی سنازمانی، پیش از برگزاری هرگونه آزمون استخدامی جدید است.

معترضان می‌گویند با قبولی در آزمون‌های کتبی و کسب نمرات علمی لازم، شایستگی خود را برای شغل معلمی اثبات کرده‌اند اما اکنون ماه‌هاست که به دلیل عدم تکمیل ظرفیت، در بالاترین پست‌ها و پست‌های بی‌سر می‌روند. آنها معتقدند در شرایطی که مدارس کشور با بحران کمبود معلم روبرو هستند، نایده گرفتن این سرمایه‌های انسانی که هزاران ساعت برای کسب دانش و مهارت تلاش کرده‌اند، توجیه منطقی ندارد.

نمایندگان این داوطلبان در این تجمعات اعلام کردند که بسیاری از آنها با وجود مشکلات معیشتی و سختی‌های فراوان، همچنان امیدوار به جذب در بدنه آموزشی کشور هستند اما طولانی شدن فرآیند تصمیم‌گیری و برگزاری آزمون‌های جدید، آنها را نسبت به آینده نگران کرده است. داوطلبان ماده ۲۸ در پایان تجمع دیروز، از مسئولان نهاد ریاست جمهوری و وزارت آموزش و پرورش خواستند تا با ورود به موضوع و صدور دستور تکمیل ظرفیت، به انتظار فرسایشی آنان پایان دهند و از تکمیل هزینه‌های مادی و روانی بیشتر به جوانان جلوگیری کنند.

وقتی «تثبیت وضع موجود» یک دستاورد می‌شود

نامیدی کارگران از بهبود معیشت

زهره معرفت

شکل‌گیری شکافی عمیق و پایداری میان حداقل دستمزد و هزینه‌های واقعی معیشت، نتیجه این سس‌کوب مزدی مکرر و همیشگی است؛ وضعیتی که باعث شده دریافتی بسیاری از کارگران حتی پاسخگوی ابتدایی‌ترین نیازهای زندگی نیز نباشد. اکنون به وضعیتی رسیده‌ایم که همین سبب حداقلی نیز به کوچک‌ترین اندازه خود تقلیل یافته است. اگر خوراک، پوشاک، درمان و مسکن را بدیهی‌ترین نیازهای بقا بدانیم، همین نیازهای اولیه نیز به سخت‌ترین شکل ممکن تأمین می‌شوند. افزایش برش سابقه قیمت کالاهای خوراکی اساسی همچون برنج، مرغ، گوشت و حتی نان، توان تأمین این اقلام ضروری را به شدت محدود کرده؛ فشاری که تنها به سفره محدود نمی‌شود و در حوزه‌های مسکن، آموزش و درمان نیز به وضوح قابل مشاهده است.

سبب معیشت در ارقام باور نکردنی

با حذف ارز ترجیحی از کالاهای اساسی، فشار

«عبدالله بلواسی»، فعال کارگری، درگیر یک ناامیدی جمعی شده‌ایم. کارگران دیگر امیدوی به بهبود اوضاع خود در ساختار فعلی ندارند. آنها بارها سقوط سنگین معیشت را تجربه کرده‌اند و نمی‌دانند دستاورد شورای عالی کار در پایان سال، چیزی بیشتر از نگاه داشتن حد‌کنونی فقر و ناتوانی‌اشان نخواهد بود.

سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس:

میزان افزایش دستمزد ۱۴۰۵ کارگران بیش از امسال خواهد بود

سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به افزایش ۴۵ درصدی حقوق و دستمزد کارگران در سال گذشته گفت: پیش‌بینی ما این است که نسبت به سال گذشته شاهد افزایش بیشتری در حقوق و دستمزد کارگران باشیم. به گزارش خانه ملت، فاطمه الله رحجیر با اشاره به اینکه در تعیین حقوق و دستمزد کارگران باید هم شرایط کارگران و هم کارفرمایان مدنظر باشد، گفت: با توجه به شرایط کنونی جامعه و اینکه کارگران مادر حال حاضر به لحاظ معیشتی در مضیقه و سختی قرار دارند و فشار زندگی روی دوش آنان زیاد است، باید همه این موارد در تعیین حداقل حقوق و دستمزد کارگران مورد توجه باشد. از طرفی هم باید هم شرایط جامعه کارفرمایان را در تصمیم‌گیری در این خصوص باید مشورت‌های لازم را با کانون‌های کارگری داشته‌باشند.

وی در پاسخ به این سؤال که با توجه تورم حاضر و آینده و افزایش قیمت ناشی از اصلاح قیمت ارز ترجیحی، چه درصد افزایش برای دستمزد کارگران قابل پیش‌بینی است؟ عنوان کرد: در حال حاضر نمی‌توان عددی را در صد افزایش حقوق و دستمزد کارگران را تعیین کرد و باید منتظر بود تا در جلسه شورای عالی کار با مشورت نمایندگان کارگری و کارفرمایان تصمیم‌گیری شود اما هر چه باشد، قطعاً بیشتر از سال گذشته است.

بازار کار زنان همچنان در سراسی بی قرار دارد

آمارهای جدید بازار کار نشان می‌دهد پاییز ۱۴۰۴ تنها فصل کاهش اشتغال نبوده، بلکه فصل افت کیفیت مشاغل نیز بوده؛ وضعیتی که در آن زنان بیش از دیگران با کاهش فرصت‌های شغلی و گسترش اشتغال ناقص مواجه شده‌اند. به گزارش اکوایران، منظور از اشتغال ناقص افرادی هستند که در هفته مرجع، یعنی زمانی که آمارگیری در حال انجام است، حاضر در سر کار یا غایب موقت از محل کار بوده و به دلایل اقتصادی مانند رکود کاری، پیدا نکردن کار یا ساعت کاری بیشتر، قرار داشتن در فصل غیرکاری و... کمتر از ۴۴ ساعت کار کرده‌اند اما خواهان و آماده برای انجام کار اضافی در هفته مرجع بوده‌اند. وقتی از سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص ۱۵ ساله و بیشتر صحبت می‌شود این یعنی چند درصد از جمعیت شاغل، دارای شغل ناقص بوده، در حالی که خواهان ساعت کاری بیشتر و دستمزد بالاتر هستند.

حدود ۱۵۰ کارگر کارخانه سیمان خوزستان که از شرایط بعد از تبدیل وضعیت شغلی خود رضایت ندارند از صبح روز شنبه (دوم اسفندماه) دست به اعتراض زدند. یکی از کارگران سیمان هفتکل در گفت‌وگو با ایلنا، اظهار داشت: حدود ۱۵۰ کارگر از مجموع ۸۰۰ کارگر سیمان خوزستان هستیم که از حدوداً یک سال پیش از بیمانکاری به یک شرکت تأمین نیروی زیرمجموعه شرکت اصلی تبدیل

وضعیت شده‌ایم اما تغییری در وضعیت شغلی‌مان ایجاد نشده است. وی گفت: بعد از سال‌ها انتظار برای تبدیل وضعیت و عقد قرارداد با شرکت اصلی، هنوز تغییری در شرایط کاری خود

معنایی جز تلاش برای تثبیت شرایط بد معیشتی موجود ندارد. یعنی آنچه در دستور کار قرار گرفته، نه بهبود معیشت، بلکه جلوگیری از وخیم‌تر شدن آن است. به بیان روشن‌تر، سقف انتظار از مذاکرات مزدی این است که اوضاع کارگران در سال آینده از سطح دشوار کنونی پایین‌تر نرود.

در چنین چارچوبی، حفظ وضع موجود حتی با همه کاستی‌ها و فشارهایش، به عنوان یک دستاورد مطرح می‌شود؛ نشانه‌ای از آنکه افق سیاست‌گذاری مزدی، بیش از آنکه معطوف به جبران عقب‌ماندگی‌ها باشد، بر مهار سقوط بیشتر متمرکز شده‌است.

ماده ۴۱ قانون کار کاملاً تشریفاتی شده است

سخنان وزیر کار بعدتر با اظهارات «پروانه ضایی» معاون روابط کار وزیر، تکمیل شد. او در نشست با دبیران اجرایی خانه کارگر، ماده ۴۱ قانون کار را تشریفاتی دانست و گفت: «ماده ۴۱ قانون کار، مبنای تعیین دستمزد در اباساس معیشت یک خانواده چهار نفره تعریف کرده؛ به این معنا که یک نفر کار کند و سه نفر دیگر اداره کنند اما این اتفاق شدنی نیست.»

این سخن، در واقع تأیید شکافی است که در طول سال‌ها میان قانون و واقعیت زندگی کارگران شکل گرفته است. حداقل حقوق یک کارگر، تأمین‌کننده حداقل نیازهای خانواده او نیست. در چنین شرایطی برای آنکه زندگی در حداقلی‌ترین شکل ممکن، یعنی در سطح تأمین حیاتی‌ترین و حداقلی‌ترین نیازها بچرخد یا باید دو نفر در خانواده کار کنند یا سرپرست خانواده چند شیفت کار کند و از ساعات استراحت و فراغت خود بزند تا زندگی اعضای خانواده، فقط در حد بقا تداوم داشته‌باشد!

هزینه‌های سنگین‌تر شده برخی کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند سبب حداقل‌های زندگی در سال پیش‌رو به رقمی بین ۵۰ تا ۷۰ میلیون تومان برسد. این در حالی‌ست که حداقل حقوق امسال رقمی حدود ۱۴ میلیون تومان است و دریافتی کارگر حداقلی‌گیر با دو فرزند به حدود ۱۷ میلیون تومان می‌رسد. شکاف میان این ارقام به روشنی گویای واقعیت است: برای نزدیک شدن دستمزد به نرخ سبب معیشت، افزایش مزد در سال آینده باید فراتر از ۱۰۰ درصد باشد.

برشش اما نیاجست که آیا چنین افزایشی در عمل امکان‌پذیر است و آیا دستمزد می‌تواند به سطحی هم‌تراز با هزینه‌های واقعی زندگی یا دست کم نزدیک به آن برسد؟

وزیر کار در پاسخ به این پرسش در یک نشست خبری گفت: «هدف اصلی، حفظ قدرت خرید کارگران است». این جمله، اگر بی‌واسطه و صریح خوانده شود،

سهمی که حداقل حقوق در هر سال از خط فقر پوشش می‌دهد

تلاش برای تثبیت حد‌کنونی فقر و ناتوانی

مادرگیری یک ناامیدی جمعی شده‌ایم. کارگران دیگر امیدوی به بهبود اوضاع خود در ساختار فعلی ندارند. آنها بارها سقوط سنگین معیشت را تجربه کرده‌اند و نمی‌دانند نهایت آنچه در جلسات مزدی آخر سال نصیب‌شان می‌شود، حفظ وضع موجود است یا به عبارتی دیگر، آنها کاملاً مطلع هستند که دستاورد شورای عالی کار در پایان سال، چیزی بیشتر از نگاه داشتن حد‌کنونی فقر و ناتوانی‌اشان نخواهد بود.

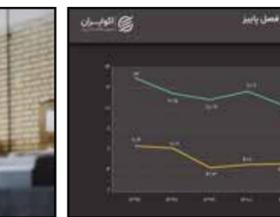
این کارگران با بیان اینکه بارها به مقامات شهرستانی مراجعه کردیم که آخرین آن رو یکشنبه سوم اسفندماه در دفتر امام جمعه اهر بود که اکثر مسئولان دولتی و قضایی برای برگزاری جلسه‌ای حضور داشتند، افزود: این مسئولان گفتند نمی‌توانند کاری بریمان انجام دهند ما فقط باید به اداره کار شکایت کنیم. در واقع مسئولان مربوطه هیچ مسئولیتی در قبال کارگران بر عهده نمی‌گیرند و متأسفانه بی‌پشتیبان و بلا تکلیف هستیم.

یکی از این کارگران به ایلنا گفت: من یکی از ۲۸۰ کارگر فولاد سیادن هستم که بعد از ۲۰ سال کار، توانایی تأمین هزینه‌های زندگی خانوادهم را ندارم. ز مناسی که حقوق می‌گیریم بخش زیادی از آن خرج اجاره مسکن، اقساط ماهیانه وام‌های بانکی، آب، برق و گاز می‌شود تا جایی که برای خرید نان هم چندان پولی باقی نمی‌ماند.

افزود: مشکلات کارخانه و کارگران آن بسیار است. حدوداً از یک ماه پیش فعالیت شرکت به دلیل بدهی ۶۰ میلیاردی به اداره برق و سایر نهادهای دولتی و خصوصی متوقف شده است. همچنین فقدان سیستم گرمایشی مناسب و عدم رعایت بهداشت کار، از دیگر مشکلات کارگران فولاد سیادن است.

در مورد مردان نیز صادق است. سهم اشتغال ناقص در مورد مردان نیز رشد داشته و از ۸ به ۸٫۴ درصد رسیده است. این امر در حالی رخ داده که اشتغال مردان در پاییز امسال افزایش داشته و احتمالاً این افزایش اشتغال ناشی از یافتن شغلی با کمتر از ۴۴ ساعت و با بهره‌وری و دستمزد پایین‌تر نسبت به مشاغل نرمال بوده است.

در مورد زنان اما داستان متفاوت است. تعداد شاغلان زن در پاییز امسال نسبت به پاییز سال گذشته کاهش یافته و در مقابل تعداد

احساس نکرده‌ایم. در حقوق ما نه تنها افزایشی انجام نشده بلکه دریافتی‌هایمان به نسبت قبل کاهش یافته است. این کارگر گفت: ما کارگران که در مجموعه سیمان خوزستان کار می‌کنیم فاقد اضافه‌کار، سن کارت، پاداش و

با حذف ارز ترجیحی از کالاهای اساسی، فشار هزینه‌های سنگین‌تر شده بر برخی کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند سبب حداقل‌های زندگی در سال پیش‌رو به رقمی بین ۵۰ تا ۷۰ میلیون تومان برسد. این در حالی‌ست که حداقل حقوق امسال رقمی حدود ۱۴ میلیون تومان است و دریافتی کارگر حداقلی‌گیر با دو فرزند به حدود ۱۷ میلیون تومان می‌رسد.

ریال و افزایش بهای مایحتاج زندگی، اثرات ناچیز افزایش مزد عملاً خنثی شد. بلواسی بی‌اثر شدن ارزش مزد بعد از گذشت چند ماه از سال و سقوط دوباره معیشت کارگران را روندی تکراری می‌داند و می‌گوید: بارها گفته‌ایم که تعیین دستمزد به صورت سالانه در شرایطی ثبات اقتصادی و با این حجم از بی‌تدبیری در اداره کشور، نایجابست. برای آنکه کارگران سقوط دائم معیشت را تجربه نکنند، بازنگری در دستمزد، دست کم باید به صورت فصلی انجام شود یا دولت با تقویت بن‌های حمایتی، کاهش قدرت خرید را جبران کند.

اومی‌گوید: ارزش دستمزد به قدری سقوط کرده که حقوق یک‌ماه کارگر به کمتر از ۱۰۰ دلار رسیده است. صعود چشمگیر و گاه چند صد درصدی هزینه‌هایی مانند اجاره مسکن، دارو، خوراک، آب، برق و گاز موجب شده دستمزد‌های فعلی حتی پاسخگوی حداقل‌های معیشتی نباشد و همان روزهای اول ماه به پایان برسد. این فعال مستقل کارگری تأکید می‌کند: بسیاری از خانواده‌های کارگری ناچار شده‌اند اقلامی مانند گوشت، میوه و حتی لبنیات را از سبب غذایی خود حذف کنند. چطور می‌شود یک کارگر به این حد از درآمدگی برسد که حتی نتواند در سال دو کیلو گوشت بخانه‌اش ببرد؟!

بلواسی در ادامه به نبود سندی‌های مستقل و نمایندگان واقعی کارگری اشاره می‌کند و می‌گوید: کارگران در غیاب تشکل‌های مستقل، هر آسبیبی که فکر کنند دیده‌اند و از قربانیان مسلم سیاست‌های خرد و کلان اقتصادی هستند.

او می‌گوید: کارگری که با ده دوازده ساعت کار در هفت روز هفته نمی‌تواند نیازهای حداقلی خانواده خود را برآورده کند، چه امیدوی به آینده دارد؟ همین ناامیدی و استیصال معیشتی باعث شد کارگران در کنار سایر اقشار به خیابان‌های پانداما دیدیم چه اتفاقی افتاده‌انوز نمی‌دانیم در اعتراضات دی‌ماه چند کارگر جان خود را از دست داده‌اند و چند نفر در زندان هستند. چیزی که خوب می‌دانیم این است که جواب اعتراض این نیست!

مادرگیری یک ناامیدی جمعی شده‌ایم. کارگران دیگر امیدوی به بهبود اوضاع خود در ساختار فعلی ندارند. آنها بارها سقوط سنگین معیشت را تجربه کرده‌اند و نمی‌دانند نهایت آنچه در جلسات مزدی آخر سال نصیب‌شان می‌شود، حفظ وضع موجود است یا به عبارتی دیگر، آنها کاملاً مطلع هستند که دستاورد شورای عالی کار در پایان سال، چیزی بیشتر از نگاه داشتن حد‌کنونی فقر و ناتوانی‌اشان نخواهد بود.

خبر

کارگران فولاد سیادن اهر:

زندگی را با قرض و قوله سپری می‌کنیم

این کارگران با بیان اینکه بارها به مقامات شهرستانی مراجعه کردیم که آخرین آن رو یکشنبه سوم اسفندماه در دفتر امام جمعه اهر بود که اکثر مسئولان دولتی و قضایی برای برگزاری جلسه‌ای حضور داشتند، افزود: این مسئولان گفتند نمی‌توانند کاری بریمان انجام دهند ما فقط باید به اداره کار شکایت کنیم. در واقع مسئولان مربوطه هیچ مسئولیتی در قبال کارگران بر عهده نمی‌گیرند و متأسفانه بی‌پشتیبان و بلا تکلیف هستیم.

یکی دیگر از کارگران گفت: ماه‌هاست با بنسبه زندگی‌مان را می‌گردانیم. بارها مشکلات مان را بیان کردیم اما گویا اداره‌های برای توجه به دغدغه‌های ما وجود ندارد. کارفرما و مقامات دولتی اهر اطلاعاتی از زندگی کارگران فولاد سیادن ندارند و نمی‌دانند که ما هر روز به چه مشکلاتی روبرو هستیم.

این کارگر در پایان گفت: مسئولانی که حقوق‌شان کامل، سروقت و چند برابر بیشتر از دریافتی کارگران به حساب‌شان واریز می‌شود، چگونه می‌توانند شناخت درستی از وضعیت زندگی و معاش ما داشته‌باشند؟!

خبر

مشاغل ناقص نیز افزایش داشته است. سهم اشتغال ناقص زنان

در این مدت از ۴٫۲ به ۴٫۹ درصد رشد داشته است. این امر حاکی از بدتر شدن بازار کار برای زنان در پاییز امسال است چرا که تعداد شاغلان زن کاهش داشته، تعداد بیکاران زیادتر شده و همچنین شاغلان ناقص نیز افزایش داشته‌اند. به این ترتیب که حتی زنانی که شغل خود را از دست نداده‌اند، به مرتبه شغلی پایین‌تر نزول کرده و با وجود درخواست برای شغل تمام‌وقت، به آن دست نیافته و به جمعیت اشتغال ناقص پیوسته‌اند.

بهره‌وری و برخی مزایای دیگر هستیم. وی گفت: کارگران قراردادی، بیمانکاری و رسمی سیمان خوزستان کارهای یکسانی را انجام می‌دهند اما دارای قرارداد‌های مختلف هستند و مشاهده از قام فیش حقوقی این چند گروه از کارگران در پایان ماه حاکی بر آن است که با وجود کار یکسان پرداخت‌ها متفاوت است و این عامل ناراضی‌تشدیدی در بین کارگران شده است.